

NÁDAS TIBOR

Szomorú szívvel jelentjük, hogy egyesületünk és lapunk egyik alapítója, évtizedeken keresztül támogatója, életének 63. évében rövid betegség után elhunyt. Nadas Tibor évtizedeken át tevékenykedett a Híradástechnikai Tudományos Egyesület Végrehajtó Bizottságában és Elnökségében, vezette a Szabványosítási és Minőségügyi Tudományos Bizottságot, tagja volt lapunk Szerkesztő Bizottságának.

Korai halála olyan életutat szakított meg, melyet egyrészt a társadalmi haladás, a műszaki alkotás, és a családja iránti mérhetetlen szeretet, másrészt az általános emberiség hatott át.

Pályája kezdete rengeteg nélkülözéssel, szenvedései volt tele. A felszabadulás előtti korszak politikája kilenc évre külföldre kényszerítette.

1947, családjával együtt való hazatérésének éve hozta meg számára a lehetőséget tehetsége és szakmai tudása kibontakozásához is. Finommechanikus és villamos szakember volt egyszemélyben, aki nemcsak az annyira szeretett szakmája minden részletét ismerte, hanem tele volt ötlettel, építő gondolattal, és képességeit alakulóban levő állami iparunk szolgálatába tudta állítani. Néhány éven át minisztériumi szinten vett részt a híradástechnikai iparág szervezésében, majd operatív üzemi feladatokat vállalt az RFGy-ben, majd a Telefongyárban.

Páratlan rendszerező képessége, sokoldalú tájékozottsága, nyelvismerete és az emberekkel való megfelelő szakmai kapcsolat kialakításában mutatkozó eredményei voltak azok a jellemvonások, amelyek birtokosaként új területen kapott feladatokat.

1957 őszén a KGM Híradástechnikai Szabványosítási Központjának vezetője lett, amelynek megszervezésében, tevékenységi körének kialakításában elért eredményei követendő példaként szolgálhattak sokak számára. Mint kezdeti siker az Ő nevéhez fűződik — többek között — a híradástechnikai finomkohászati igények kielégítéséhez szükséges, nagy számú alapanyag specifikációs és vizsgálati szabványai, az

elektromechanikai alkatrészek alap- és termékszabványai kidolgozási munkáinak beindítása és következetes továbbfejlesztése, amelynek révén a profilgazdagárak az induláshoz nélkülözhetetlen támogatást kaptak. Fontos szerepe volt a Híradástechnikai Alkatrész Bizottságok szervezésében és az ilyen témájú anketok előkészítésében.

A hazai szakmai, később ágazati szabványosító munkán kívül az ipar részére további nagy segítséget nyújtott azzal, hogy felismerve az IEC nemzetközi szabványosításban rejlő erőforrásokat, a szakértők széles körét mozgósította, részint tájékoztatásukkal részint a számos bizottságban való tevékenységre ösztönzéssel. Hasonló tervszerű és öntudatos munkával működött közre a KGST-SZÁB, -REÁB, és -GÁB munkában. Aktív és lelkes tagja volt hosszú éveken át a KGM Szabványosítási Műszaki Bizottságának is.

Számosan fordultak hozzá minden, a szakterület érintő kérdésben, amely más állami vagy társadalmi szervnél folyó bizottsági munka során vetődött fel és megoldásra várt. Ő mindenüttl tudott segíteni...

Kiváló munkásságának elismerésül 4 alkalommal Kormánykitüntetést, ezenkívül Puskás Tivadar egyesületi díjat, és a Magyar Szabványügyi Hivatal elnökétől emléklapet kapott.

Eredményeit nem tudta sokáig zavartalanul élvezni. 1970-ben fia tragikus elvesztése olyan mérhetetlen csapást jelentett számára, amelyet alig tudott elviselni. Még jobban a munkába merült, ami a menedéket jelentette számára. Rengeteget, úgyszólván éjjel-nappal dolgozott, nem kímélve önmagát és egészségét ezáltal aláasta. Fizikai ereje hamarosan romlani kezdett, azonban szellemileg továbbra is friss maradt. Ezért bár 1973. november 1-én saját kérésére nyugalomba vonult, nyugdíjasként tovább dolgozott, nem akart elszakadni az élettől, célkitűzéseitől.

Emlékét megőrizzük.